यतएवंभूतःश्रीकृष्णस्ततःसएवसर्वोत्तमइत्याह जयतीति जनानांजीवानांयोनिवासःआश्रयस्तेषुवानिवसति अंतर्यामितया तथासकृष्णोजयति देवक्यांजन्मेतिवादमात्रंयस्यसः वस्तुतःअजन्मा यदुवराःपर्षत्सभासेवकरूपायस्य इच्छामात्रेणनिरसनसमर्थोपिक्रीडार्थं दोर्भिरधर्ममस्यन् क्षिपन् स्थिरचरवृजिनघ्नः अधिकारिविशेषानपेक्षमेववृंदावनगततरुतृणलतादीनांसंसारदुःखहंता तथाविलासवैदग्ध्यानपेक्षंव्रजवनितानांपुरवनितानांच सुस्मितेनशोभनहास्ययुतेनश्रीमतामुखेनैवकामदेवंवर्धयन् कामश्चासौदीव्यतिविजिगीषतिसंसारमितिदेवस्तं भोगद्वारामोक्षप्रदमित्यर्थः॥४८॥ तत्तत्कार्यविशेषैः स्वीकृतमत्स्यकूर्मादिनानामूर्तैःविशेषतायेदूत्तमस्यसतः परस्यतदनुरूपानुकारीणि कर्मकषणानिकर्माणिचरितानि

जयतिजननिवासोदेवकीजन्मवादोयदुवरपरिषत्स्वैर्दोर्भिरस्यन्नधर्मम्॥ स्थिरचरवृजिनघ्नःसुस्मितश्रीमुखेनव्रजपुरवनितानांवर्धयन्कामदेवम्॥ ४८॥ इत्थंपरस्यनिजवर्त्मरिरक्षयात्तलीलातनोस्तदनुरूपविडंबनानि॥ कर्माणिकर्मकषणानियदूत्तमस्यश्रूयादमुष्यपदयोरनुवृत्तिमिच्छन्॥ ४९॥ मर्त्यस्तयाऽनुसवमेधितयामुकुंदश्रीमत्कथाश्रवणकीर्तनचिंतयेति॥ तद्धामदुस्तरकृतांतजवापवर्गंग्रामाद्वनंक्षितिभुजोऽपिययुर्यदर्थाः॥ ५०॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेऽष्टादशसाहस्र्यांसंहितायांवैयासिक्यांश्रीकृष्णचरितानुवर्णनंनामनवतितमोऽध्यायः॥ ९०॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु समाप्तोऽयंदशमस्कंधः॥

श्रूयात् शृणुयादित्यर्थः ॥४९॥ अनुवृत्तेःफलमाह मर्त्यइति श्रीमत्याःकथायाःश्रवणकीर्तनयुक्तयाचिंतयासंवर्धितयाऽनुवृत्त्यातया तन्निष्ठत्वेनतस्यधामलोकमेति लोकत्वेऽपिकालानाकलितत्वमित्याह दुस्तरेति दुर्लभपुरुषार्थतामाह ग्रामादिति॥५०॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेअष्टादशसाहस्र्यांसंहितायांवैयासिक्यांश्रीधरस्वामिविरचितायांश्रीमद्भागवतभावार्थदीपिकायांनवतितमोऽध्यायः ॥ ९०॥ ॥ ७ ॥

श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥